

GALLERIERNE LIGE NU:

Keisuke Maeda: When, Galleri Christina Wilson, Sturlasgade 12H, til den 24. februar.

Gitte Schäfer: Skarabüs, Galleri Kirkhoff, Sturlasgade 12B til den 3. marts.

Christian Schmidt Rasmussen: The message, Galleri Nicolai Wallner, Njalsgade 21, bygning 15 til den 24. februar.

Alle gallerier har åbent tirsdag til fredag kl. 12-17 og lørdag kl. 12-15.

Christian Schmidt-Rasmussens værk LOVE fra 2006 forestiller Ørestad Nord med metro og DR koncertsal i baggrunden. Med sin teknik understreger Schmidt-Rasmussen forskellen på kultur og natur. Forgrunden, naturen, er malet med løse strøg, mens baggrunden, kulturen og byggeriet, er sat skarpere op. Kompositionen er som i Schmidt-Rasmussens andre værker rolig og stabil. Dyr har fået en god plads i kunstnerens værker, og her er det en lille and, der har sneget sig ind i billedet.

Erindringer fra barndommen

Tre udstillinger på Bryggen sender alle tanker på langfart tilbage til barndommens tidslommer, leg og melankoli.

Af Anne Rumland
redaktion@bryggebladet.dk

Tre japanere i jakkesæt står og småsludrer i en mindre gruppe. Rummet er stort og lyst, og enkelte personer defilerer i roligt tempo forbi.

Ulasteligt klædte ligner de tre mænd erhvervsdrenge og ikke kunstnere. En af dem er Keisuke Maeda, den 34-årige kunstner bag værkerne i serien When på Galleri Christina Wilson.

Serien består af fire mindre oliemalerier og nogle værker lavet på papir. Med en enkelt undtagelse forestiller de alle en tegning af en eventyrfe, der med fotografisk realisme fortæres af ild eller overtegnes af farveblyanter. Serien kan læses både fra venstre mod højre og den anden vej tilbage.

Selv forestiller Maeda sig, at den minutiøse og følsomt stregetegnede sti – det første eller sidste motiv i serien – sætter en scene for, hvor hele serien kunne foregå.

Ellers er han tilbageholdende med at fortolke sym-

bolikken i værkerne. Eventyrfeen sender måske de besøgendes tanker afsted til H.C. Andersen. Eller til Manga og de mange tegneserier, der præger japansk kunst.

Tid og erindring sættes også i spil med papiret af eventyrfeen. De fleste børn har formentlig været udstyret med farveblyanter og tusser og udfyldt de tomme felter i malebøger. Eventyrfeen er netop sådan en tegneserie-figur aftegnet med en sort streg i en malebog.

Teknisk set er Keisuke Maeda uovertruffen. Værkerne fremstår nærmest skarpere end fotografier, og beskueren kan næsten høre lyden af den knitrende ild, der fortærer den bekymret udseende og melankolske eventyrfe.

Hurlumhej-installation

Rundt om hjørnet fra Christina Wilson har Birgitte Kirkhoff en udstilling med den tyske kunstner Gitte Schäfer. I det mørktonede træhus

Hos Galleri Christina Wilson har japanske Keisuke Maeda tegnet eventyrfeer, der med fotografisk realisme fortæres af ild.

med de lyse lokaler udstilles en hurlumhej-installation i afdæmpede nuancer.

Installationen ligner en række umælende stumtjener, der udfolder et fysisk digt, beskueren kan vandre ind og ud af. Her skal gæster med store tasker vogte sig for ikke at komme i nærkontakt med de skrøbelige skulpturer bestående af gamle messinghalse, stokke, bowlerhatte, glasflasker og seletøj.

De enkelte genstande er fundet på loppemarkeder og hengemt på loftsrums og vækker mindelser om udefinerbare historier fra en svunden tid. Også her kan tilskueren gå på opdagelse i en fortidens memoria.

Familjær fremmedhed

Hos Galleri Nicolai Wallner er der feststemning til ferniseringen. En bar er placeret på trappereposen ved indgangen, og gæsterne står tæt, mens røgen sniger sig ind på udstillingen og blander sig med værkerne.

Kunstneren Christian Schmidt-Rasmussen er en af de garvede og vigtige figurer på den danske kunstscene. Han har fyldt væggene med enigmatiske og farverige motiver fra Amager, Sydhavnen og omegn. Kolonihaver, villakvarterer og industriområder har stået model til motiverne, der er fyldt med ubestemmelige historier.

På overfladen står det hele stille. Men intet er, som det ser ud. Det familiære bliver umiskendeligt fremmed. Et barn i farvestrålende regntøj står stille over for en pøl, der forvandler sig et forureningsudslip. Børn stikker hovederne sammen henover deres legetøjsskydevåben, og en gruppe voksne ser ud til at diskutere, stående i en klynge på en strand, hvor et lig er skyllet op på bredden ud for et casino.

Man går ikke galt i byen, hvis man har barndommens univers i frisk erindring i mødet med Christian Schmidt-Rasmussens værker.